N°. 33. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 25sten APRIL.

Algemeene Secretarij.

Den 20 *April* 1831.

Alzoo ABRAHAM SIMON VAN COERLAND, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Vrijdom voor den hem in eigendom aankomende mulatten jongen OORLOG, bij den Heiligen Doop genaamd GERRIT JOHANNES PAULUS.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 20 *April* 1831.

Alzoo CAREL WILLEM BOONEN, in kwaliteit als gemagtigde van J. G. VAN DER MEULEN en J. BONDT, voor hun Huis van Negotie, canterende onder de firma van DETERMIJER WESLINGH & ZOON, en in die relatie administrerende de Plantaadje *Geertruidenberg*, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de slaven, met namen: *Capitein, Eliza* en *Maandag*, aankomende gemelde Plantaadje, te mogen doen overschrijven op den privénaam van deszelfs committenten.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen alle de genen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 20 *April* 1831.

Alzoo ALEXANDER MALMBERG Az., eigenaar van den grond *Altona*, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de slaven, met namen: *Tassie*, *Cadet*, *Lakeij*, *Harlequin*, *Affiba* en *François*; aankomende gemelden grond, te mogen doen overschrijven op des requestrants privénaam.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur der kolonie *Suriname*, wordt mits deze bekend gemaakt, dat ingevolge het geresolveerde in de Vergadering van hetzelfde Bestuur, in dato 8 dezer maand, de *prijs* of *taxa* van het Brood tot zoo lang daarin geene verandering zal zijn gemaakt, is bepaald als volgt:

Van een BROOD, moetende wegen 7 *oncen* en ½ *lood*, op........ 8 *Centen*.
Van een BROOD, moetende wegen 3 *oncen* en 1⅛ *lood*, op....... 4 »

Blijvende de prijs-bepaling van het Vleesch hetzelfde als bij vorige advertentien is bekend gemaakt, namelijk:

Het RUND-, KALFS- en SCHAPENVLEESCH, op......... 40 *Centen*.
VARKENSVLEESCH, ... 25 »

Wordende de geadmitteerde Broodbakkers en Vleeschhouwers, ten ernstigsten aanbevolen, zich daarna stiptelijk te gedragen, op pœne als tegen de overtreders bij de Wet is vastgesteld.

En is de Baljuw en Commissaris van Policie met de strikte handhaving dezer belast.

Paramaribo den 22 *April* 1831.

De fungerende Secretaris bij het Gemeente Bestuur,
G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

De Messager des Chambres, geeft een artikel uit den *Courrier des Pays-Bas*, volgens hetwelk door Z. M. den Koning van Pruissen de voorslag zoude gedaan zijn, om een afzonderlijk rijk, uit Belgie en de aan gene zijde van den Rijn gelegene vroeger fransche provincien van den pruissischen staat bestaande, onder den schepter van Z. M. den Koning van Saksen te vormen, en daarentegen het Koningrijk *Saksen* met *Pruissen* te vereenigen. Wij kunnen met volle vertrouwen verzekeren, dat die voorslag in allen opzigte verdicht is, en niet minder dan zoo vele andere geruchten, tot de verzinselen behoort, waarmede de Belgische en Fransche dagbladen elkander wederkeerig verrijken.

Uit *Solingen* schrijft men: » Sedert langen tijd zijn de wapen-fabrijken 'alhier niet zoo ijverig bezig geweest als tegenwoordig. Terwijl groote transporten van wapenen aan Belgische huizen verzonden worden, hebben ook de Hollanders aanzienlijke bestellingen gemaakt, zelfs houden zich hier thans vele Hollanders op, om op de plaats zelve de bespoediging van dezelve, door hunnen tegenwoordigheid te bevorderen.

Het voorloopig onderzoek, betrekkelijk de op het einde der maand September van dit jaar in Opper-Hessen plaats gehad hebbende oproerige bewegingen, heeft het resultaat opgeleverd, dat de gemeenten van Heldenbergen, Wolferchem, Florstadt, Visses, Hernhing en Lindheim zich door krachtdadige beteugeling der oproerige bewegingen en door hunne liefde tot orde op eene lofwaardige wijze onderscheiden hebben.

De volgende regels, uit het beroemd werk van *Jean Paul*, troffen ons zoo zeer, door de waarheid van den inhoud en de toepassing die daarvan op ons land kan gemaakt worden, dat wij ons niet konden onthouden onzen lezers mede te deelen.

» De verheffing van staten, door aanwinst van nieuwe landen, is voor het volk veeltijds niets, dan eene kruisverheffing; en waarlijk, een millioen menschen kan geene hoop voeden, om beter te worden geregeerd, wanneer er nog een millioen bijkomt, om mede geregeerd te worden; dit heet, eenen onderwijzer, door vermeerdering zijner scholieren, beter leeren onderwijzen. Bij den vorst, wanneer arm en hand hem langer werden, wordt daardoor het oog kortzigtiger; ook neemt eigene en vreemde roofzucht, gevolgelijk ook de nabijheid des oorlogs, toe, met de grootte der adelaars-klaauwen en met die der buit. Zoodra de vorst zich eene nieuwe kompagnie van kompagnien aankoopt, dan wordt ook zijn meer uitgestrekt land een beter terrein voor de vijandelijke kogels. Ook het volk moest begrijpen, dat elke aanzetting van, en verlenging door nieuwe landen voor den vorst zelven niets meer, dan een nieuw verlengstuk aan de oorlogstrompet is, en dat niemand minder genoeg heeft, dan die te veel bezit."

Mengelwerk.

GESCHIEDENIS VAN EEN GOUDMAKER.

ROËL PICARD, die, blijkens zijn huwelijks-contract, voor den Notaris JEAN DE MAILLY gepasseerd, zich ook *Seigneur* DE LA MAILLERIE en DUBOIS noemde,

was de zoon van eenen Heelmeester, en uit *Colomiens en Brie* geboortig.

Nadat hij in zijne jeugd een weinig Latijn geleerd had, wijdde hij zich der heelkunst toe, om met den tijd ook eens, gelijk zijn vader, daarmede zijn brood te verdienen. Doch, zeer veranderlijk van aard zijnde, verveelde hem het aanleeren van die kunst al spoedig; hij trad daarop, onder den naam van DUFAY, als kamerdienaar en baardscheerder, in den dienst van eenen voornamen heer. Deze moest eene reis naar de *Levant* doen; hij volgde denzelven derwaarts, en bleef tusschen de drie en vier jaren op reis.

Er deed zich weldra in den geest van onzen DUBOIS eene hevige begeerte gevoelen naar de geheime der *Coiromantie*, *Magie*, *Astrologie* en *Alchymie*. Na den afloop zijner reis ging hij dus naar *Parijs*, en zocht aldaar kennis te maken met de, zich noemende, *hermetische* Wijsgeeren en *Adepten*. Zes jaren bragt hij hier door, in den omgang met deze lieden, en in allerlei buitensporigheden. Hierop begon zijn geweten hem te verontrusten, wel voornamelijk echter door zijne volslagene armoede opgewekt, als hebbende niets, waarvan hij zou kunnen bestaan; in eenen aanval van deze soort van berouw besloot hij monnik te worden, en begaf zich in het klooster der *Kapucijnen*, destijds te *Parijs* in de straat *St. Honoré* gelegen. Na verloop van zes of zeven maanden was hem echter deze leefwijze zoo zeer tot last, dat hij de kap wegwierp, en over de muren der *Tuilerien* ontvlugtte. Dewijl hij de gelofte nog niet had afgelegd, liet men hem ongemoeid. Drie jaren daarna dreef hem echter zijn onrustige geest in het klooster der *Franciskanen*; en hier leide hij, na verloop van het proefjaar, plegtiglijk de gelofte af. Hij verkreeg zelf de priesterlijke wijding, en bij die gelegenheid den kloosternaam van SIMON. Hier hield hij het volle tien jaren uit. Doch zijne oude gewoonten, in het gezelschap zijner vrolijke medgezellen weleer verworven, waren hem tot eene tweede natuur geworden; zijne neiging voor dezelve ontwaakte dus ook ten laatste weder; hij wierp op nieuws 't geestelijk gewaad af, en ontweek naar *Duitschland*. Hier werd hij echter ontdekt, en, om zijner veiligheidswille, ging hij tot de Protestantsche kerk over; waarop hij zich met den grootsten ijver toewijdde aan de studie van *het groote werk* (de Alchymie). Hij leerde ook, wel is waar niet de kunst om goud te maken, maar het geheim om die zwakhoofden te misleiden, die in ernst naar den steen der wijzen zoeken.

Met dit onschatbaar geheim keerde hij naar *Parijs* terug, in de hoop van aldaar vele ligtgeloovige dwazen te zullen aantreffen, die hij zou kunnen bedriegen. Hij verkeerde in den waan, dat de *Franciskanen* hem, na eene afwezigheid van zeven of acht jaren, reeds lang vergeten hadden. Hij zwoer derhalve zijne vorige leer weder af, keerde tot de belijdenis zijner vaderen terug, en had de onbeschaamdheid, zich, hoezeer monnik en priester zijnde, met de dochter des cipiers der Conciergerie, SUSANNA LE CLERC, in de kerk *St. Sulpice*, in het huwelijk te laten verbinden.

DUBOIS, van nature een grootspreker en *charlatan*, vond weldra bij vele voorname lieden ingang, en won het vertrouwen van vele andere, onder welke ook de Abt BLONDEAU, oom van *Madame* DE CHAVIGNY, en van den Abt BOUTHILLIER. Deze heer was zwak van verstand en zeer bijgeloovig; hij hield dus DUBOIS voor een' buitengewoon' man en wonderdoener, die de dierbaarste geheimen wist, en de kunst bezat, om, met het grootste gemak, goud te maken. Deze Abt bragt DUBOIS in kennis met den, destijds zeer beroemden Pater JOZEF, nadat hij hem echter vooraf plegtig had doen beloven, naar het voormalig levensgedrag van DUBOIS geen verder onderzoek te zullen doen. Deze *Kapucijn* beloofde alles, wat men begeerde, door de hoop van gedreven, om aan den Kardinaal DE RICHELIEU, zijnen begunstiger, eenen *Adept* te bezorgen, die in staat zou zijn, om de grootheid van zijne Eminentie nog meer te doen uitblinken, en tevens *Frankrijk* te verrijken; want men meende hierin eene rijke hulpbron te hebben ondekt, om zoo wel het volk vermindering van opbrengsten, als den Koning toereikende inkomsten te verschaffen, ten einde die verderfelijke oorlogen te kunnen voortzetten, welke *Frankrijk* destijds overal voerde.

De Kardinaal werd dan ook weldra met de gelukkige verschijning van dezen man door Pater JOZEF bekend gemaakt; en, daar deze zijn volle vertrouwen bezat, voedde hij ook geene den minsten twijfel aan de waarheid zijner berigten. Men kwam dus weldra overeen, dat de Goudmaker zijne kunst zou doen zien in de tegenwoordigheid des Konings, der Koningin, des Kardinaals, van Pater JOZEF, den Abt BLONDEAU, en van een aantal andere personen, die er het grootste belang bij hadden, dat de proef gelukkig afliep.

Op den bepaalden dag begaf zich DUBOIS naar de *Louvre*, voorzien van den' geheelen toestel van smelt- en probeerkroezen, legde het vuur aan, en bragt zijne gereedschappen in werking. En, om allen schijn des bedrogs voor te komen, had hij een' der Koninklijke Lijfgarden, met name ST. AMOUR, tot zijnen helper verzocht, dien de Koning zelf hem dan ook te dien einde had aangewezen.

Toen alles op deze wijze was gereed gemaakt, verzocht DUBOIS, met eene luide en sterke stem, den Koning, te bevelen, dat een der op de wacht zijnde soldaten hem tien of twaalf snaphaankogels zou overreiken, die hij dan in goud zou veranderen. Dit geschiedde. DUBOIS nam deze looden kogels met een' plegtigen ernst aan, en wierp ze in den smeltkroes; hierop zette hij het vuur nog sterker aan, ten einde, naar zijn zeggen, dien graad van hitte daaraan mede te deelen, die ter verandering dezer metalen vereischt werd. Hierop strooide DUBOIS, met geheimzinnigen ernst, omtrent één grein van zeker poeder in den kroes, door hetwelk nu die groote omkeering zou worden bewerkt. Daarna deed hij op het gesmolten lood in den kroes eene menigte asch, welke tot het gelukken van zijne *alchymitische* proef, naar zijn voorgeven, volstrekt vereischt werd. Inderdaad, echter, moest dit dienen, om zijne goochelarij en kunstgrepen voor het oog der omstanderen te bedekken. Na verloop van een' geruimen tijd, in welken DUBOIS het vuur van tijd tot tijd liet verminderen, vertoonde hij nu het voortbrengsel van zijne geheime kunst, bestaande in eene vrij aanzienlijke hoeveelheid gouds. Onder voorwendsel van den kroes eenen beteren stand met betrekking tot het vuur te geven, had hij dit goud, zonder dat iemand zulks had bemerkt, onder de asch verborgen, en het met dezelve in den kroes gebragt, gelijk hij zulks in de volgende geregterlijke verhooren heeft beleden.

(*Het vervolg hierna*).

ADVERTENTIEN.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

De Nd. Am. Brik Fox, Kapt. CHARLES SAUNDERS, van Glouchester.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.